

Selcan Peksan is a poet, scholar, and bassist. Her three poetry collections have been published by 160. Kilometre, Nod, and Everest. One of these has appeared in English translation: *Slippage* (2022), published by Bored Wolves. She's a founding editor of the online poetry fanzine *Moero*. An associate professor in the School of Economics at Istanbul University, Peksan also has an academic book to her credit, published by İmge.

CAVE BIRTHDAY¹

No sign of residents in rural parts
cities at sea level now underwater
glass panels of skyscrapers distend
narrowing and expanding
they shatter from the pressure
in these hollowed-out skyscrapers
birds and bugs build their nests
cockroaches scurry into books
settle into foam mattresses
surging they open doors and let themselves in
taking the shape of the vessel they inhabit
the skyscraper
you know they can survive anything.

---

¹ From "Slippage", Selcan Peksan, translator: Anna wood, 2022: Bored Wolves.

Alone on my thirty-eighth birthday
I stretch out my contours and widen in profile
right at my breaking point I contract again
bending and folding over my pelvis
I fill my space
taking a shortcut to get to my best state
my best state my best state
I'm becoming the best me
because there's no one here
I don't feel anyone's absence

it's interesting
I wasn't this content and cheerful before
my subconscious mind must have developed
a kind of defense mechanism
in order to stop and think
to stop and stop
and sink down
from on high.

This is my cave; this is my comfort zone.

From the litany of things I dislike about myself:

That which suits me
this phrase is on my mind
that which suits me
a criterion that doesn't suit me
that's what it is.

38 yıl sonra²

Kırsal kesimlerde insandan iz yok
Deniz seviyesindeki tüm kentler su altında
Gökdelenlerdeki camlar darlaşıp
Gökdelenlerdeki camlar darlaşıp genişleme baskısıyla kırılacak
Bu harabe gökdelenleri boşalan
Kuşlar ve böcekler yuva yapacak
Hamamböcekleri yerleşecek tüm kitaplara ve sünger yataklara
Kapıları açıp gelecekler ve şeklini alacaklar buldukları
kabın yani gökdelen
Biliyorsunuz onlara bir şey olmuyor.
38. yaş günüm geçti yalnız başıma
Kontürümden esneyerek genişliyorum profilden
Tam kopma noktamda yeniden büzüşerek
Bükülerek leğen kemiğimden katlanıp
Alanımı dolduruyorum
En iyi halime ulaşmak için kestirme yoldan
En iyi halim, en iyi halim, oluyorum en iyi ben
Kimse yok diye hissetmedim birinin eksikliğini
İlginçtir daha evvel değildim böylesine mutlu, keyifli
Bir tür savunma geliştirmiş olmalı zihnim benden gizli
Şimdi durup düşünmek için
Durup durup düşmek için yüksekte
Burası benim mağaram, burası benim konfor alanım.
(Kendimde beğenmediğim özellikler defterinden):
Bana yakışan diye bir laf var aklımda bana yakışan,
Bana yakışmayan bir kıstas bu.

---

² İnsandan sonra, Nod yayınları: 2020

ACME³

Virtually all signs of human civilization erased
ladies and gentlemen
historical fountains
zoological gardens
data-dump websites
underground cisterns
lumberjack cabins
the pantheon and all the watchtowers
music (this, the one loss I mourn)
lighthouses
graphing calculators gone abacuses gone
so sorry militant mathematicians
unable to calculate your logarithms
consumer tastes and preferences
concrete iron steel leave no trace.

Structures left:

great wall of china
pyramids in giza

Otherwise:

plants everywhere
nature everywhere

Absolutely a development to celebrate
the acme of human history is human absence.

This is my garden; this is my playground.

---

³ From "Slippage", Selcan Peksan, translator: Anna wood, 2022: Bored Wolves.

From the agenda of hope for the future:
I'll find a handy lover maybe two
one(s) who can make fire cook food
it's okay if they don't hunt.

İlk bin yıl⁴

Bin yıl sonra insana dair hemen hemen tüm medeniyet izleri silinmiş olacak hanımlar, beyler, tarihi çeşmeler ve hayvanat bahçeleri, bilgi çöplüğü web siteleri, yeraltı sarnıçları, oduncu kulübeleri, Pantheon tapınağı ve bütün gözlem kuleleri
Müzik, işte kaybettiğimize üzüldüğüm tek şey, deniz fenerleri
Hesap makineleri ve abaküs yok,
Üzgünüm matematik neferleri, logaritma hesaplayamıyor beğenileri ve tüketici eğilimlerini
Her yer bitki, her yer doğa. Betondan, demirden, çelikten eser kalmayacak. Çin Seddi ve Gize piramitleri hariç tüm yapılar.
Oh be işte kutlamaya değer bir gelişme
İnsan insan olalı beri vardığı en iyi nokta yokluğu bence
Burası benim bahçem, burası benim oyun parkım.
(Gelecek için notlar ve dileklerden):
Kendime eli iş tutan bir sevgili bulacağım, bilemedin iki
Ateş yakabilen, yemek yapabilen
Avlanmasa da olur.

---

⁴ İnsandan sonra, Nod yayınları: 2020

White⁵

last night in my dream
on the slopes of Pilio mountain
in the center of the famous village
with its linden trees, blackberry wines
and narrow streets
three gunshots were heard

its shepherds, gods
and riots set forth.
its riots; three sounds and a dance
not blood from my hands
not you on my hands
wolves howled on my hills.

bells chimed, drums...
the word revenge
was coined with a ritual.
for revenge, swallows drinking water were shot
swallows and water
were three colors and a chance
this they forgot.

yet our history is glorious,
our history, more rightful than the power brand of formality.
by right i mean: gloom, breath and flame
and love's relation to ownership was established.
three seasons passed by without you, bitter cold
missing corpses were found in my nets.

–there are only fourteen steps between us–

---

⁵ From “The Pulse of Contemporary Turkish: Poems from the New Millennium”, editors-translators: Buğra Giritlioğlu and Daniel Scher, Syracuse University Press: forthcoming April 2025

Beyaz⁶

dün gece rüyamda
Pilio dağının yamacında
ihlamur ağaçları, böğürtlen şarapları
ve daracık sokaklarıyla
meşhur köyün meydanında,
üç el silah sesi duyuldu
çobanları, tanrıları
ve isyanları yola koyuldu.
isyanları; üç ses ve bir dans
benim ellerimden kan değil,
ellerimde sen değil
dağlarımda kurtlar uludu.
çanlar çaldı, davullar...
intikam diye bir kelime
törenle icat olundu.
intikam diye su içen kırlangıçlar vuruldu,
kırlangıçlar ve su,
üç renk ve bir şanstı
unutuldu.

oysa tarihimiz anlı şanlı,
tarihimiz, resmiyetin güç hâlinde haklı.
hak dediğim; hüzün, nefes ve alaz
ve aşkın mülkiyetle ilişkisi kuruldu.
sensiz üç mevsim geçti, ayaz
ağlarımda eksik cesetler bulundu.

-aramızda yalnızca on dört adım var-

---

⁶ Mağara Vardır, 160. Km yayınları: 2015; Everest Yayınları: 2024

I Want to Go Home⁷

sometimes before i head outside
i need a hand.
i can renege on a promise not made.
my hand touches a lemon with ample craters
those who see me during a farewell scene
take me for a branch with green ample.
an embroidered arch of utmost gravity on my everyone nose
if i pass under it a mermaid with ornate hairpin
to all inquirers i'll shall say heaven forbid
i'd never conform to Schopenhauer's criteria.
my grandma would never take offense at me no matter what i do.
never say "a dead person?"
didn't they drag many slaves in shackles
didn't they cut off the feet
of this world's pigeons
that means the eyes of a dead person
undoubtedly will shall outhear the rest of us.
if the sun's out as you head outside in the present continuous tense, take it
to be my grandma's hand.
those who see me in the present tense will shall call me an amply hot red.
viewed by whoever from whatever angle
what falls to my lot is a subtle injustice and that
this should form the subject matter of songs surely
ought to be regarded as an insult in itself.
to build a temple in my name countless priests
have carried a sentence here in so many languages
strung on a rosary all are the same:
voglio andare a casa.

---

⁷ From "The Pulse of Contemporary Turkish: Poems from the New Millennium", editors-translators: Buğra Giritlioğlu and Daniel Scher, Syracuse University Press: forthcoming April 2025

Eve gitmek istiyorum⁸

kimi zaman sokağa çıkmadan
bana bir el lazımdır.
verilmemiş bir sözden cayabilirim.
bol kraterli bir limona dokunan elim
bir veda sahnesinde
beni görenler yeşili bol dal sanır.
burnumda ciddi mi ciddi nakışlı kemer
altından geçmişsem deniz kızı tokası süslü
soranlara Schopenhauer kriterlerine
tövbe uymam diyeceğimdir.
anneanneme ne yapsam bana küsmez.
bir ölü mü demeyin,
birçok köleyi zincirle sürüklediler mi
bu dünyanın güvercinlerinin
ayaklarını kesmediler mi
demek ki bir ölünün gözleri
şüphesiz hepimizden iyi duyardır.
şimdiki zaman sokağa çıkarken güneş varsa anneannemin eline yor.
genişte beni görenler acısı bol kırmızıdır derlerdir.
kim nerden baksın
payıma bir ince haksızlık düşer ve bunun
şarkılara konu edilmesi her hâlde
kendince küfür sayılmalıdır.
adıma tapınak yapmak için sayısız papaz
kaç dilde bir cümle taşıdı buraya
tespihe dizilmiş hepsi de birdir:
voglio andare a casa.

---

⁸ Mağara Vardır, 160. Km yayınları: 2015; Everest Yayınları: 2024